

[Arbejdsministeren.]

lige ordførere, og jeg skal derfor ikke gå nærmere ind på dem ud over, hvad der implicite kan ligge i mine svar også til andre ærede ordførere.

Kun om det, der blev kaldt min strøtanke om julelukningen, vil jeg gerne sige, at den strøtanke har jeg fået af fru Hanne Reintoft. Det var fru Hanne Reintoft og hr. Kai Moltke, der i fællesskab stillede forslag til folketingsbeslutning om dette spørgsmål. Det gav mig en betydelig interesse for det, og denne interesse er altså udmøntet i, at dette spørgsmål nu bliver undersøgt enten i et særligt udvalg eller i landsarbejdsnævnet. Der er ikke tvivl om, at der her foreligger et spørgsmål, som bør undersøges.

Arbejdsløshedsforsikringsloven er jo en levende lovgivning, og der er nok ikke tvivl om, at der er grund til at vende tilbage til den ikke blot i næste folketingssamling, men også med korte mellemrum i årene fremover. Arbejdsmarkedspolitikken er i stigende grad et led i den øvrige økonomiske og sociale politik, og da vi lever i et samfund, der er betydelig fart i, bliver der også brug for hyppigt at tage denne lovgivning op til nyvurdering.

Hvad angår de mobilitetsfremmende ydelser, som har været nævnt her, har jeg givet udtryk for over for udvalget, at jeg vil vende tilbage til dette spørgsmål med lovforslag i næste folketingssamling. Det, som først og fremmest er under overvejelse i den forbindelse, er i og for sig ikke de sats, der er sat for de mobilitetsfremmende formål, men i højere grad spørgsmålet om at få tilvejebragt mere klare retningslinjer for, i hvilke tilfælde der bør ydes mobilitetsfremmende støtte, og i hvilke tilfælde det måske ikke er rimeligt at yde en sådan støtte.

I forbindelse hermed bliver der så mulighed for at vende tilbage til en række af de spørgsmål, som man i folketingsudvalget har bedt om at få lejlighed til at overveje inden for en nær fremtid, på baggrund af materiale tilvejebragt i arbejdsministeriet. Det gælder spørgsmålene om varsling til arbejdsformidlingen af forestående afskedigelser eller fratreden fra ansættelse. Det gælder lokal i stedet for central behandling af visse administrative detaljspørgsmål. Det gælder eventuelle dispensationsregler, for så

vidt angår invalidepensionister, fra den i lovforslagets § 64 indeholdte 78 dages bestemmelse. Det gælder også de i § 61 indeholdte regler om ydelse af arbejdsløshedsdagpenge under arbejdskonflikter, og det gælder spørgsmålet om betimeligheden af særlige dimittendregler vedrørende nyuddannedes adgang til hurtigt nydende medlemskab af arbejdsløshedskasse.

Også spørgsmålet om at nedsætte kravet til minimumsbeskæftigelse for deltidsforsikrede vil blive overvejet. Da dette spørgsmål er nyt og kompliceres af problemerne omkring de såkaldte supplerende dagpenge, tør jeg dog ikke love, at der allerede i næste folketingssamling vil være et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag for eventuelle ændrede regler.

Jeg har bemærket mig folketingsudvalgets interesse og interessen her i dag for de spørgsmål; det rejser, at skattetrækket af arbejdsløshedsdagpenge er forholdsvis lempe ligt, og jeg agter på denne baggrund at tage spørgsmålet op med finansministeren.

Om de administrative forhold har man i folketingsudvalget henstillet, at der lægges vægt på praktisk samarbejde mellem arbejdsformidling og primærkommuner, samt at den periode, inden for hvilken antallet af arbejdsformidlingskontorer nedbringes fra de nuværende 29 til 14, bliver så kort som muligt. Jeg er indstillet på at fremme disse hensyn, hvis betydning jeg er enig i.

I denne forbindelse nævner jeg også det spørgsmål, som hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på, spørgsmålet om antallet af lokalkontorer under arbejdsformidlingen. Jeg har over for folketingsudvalget redegjort for, at et antal af disse afdelingskontorer synes at have meget ringe søgning både i henseende til fremmøde til kontrol og til arbejdsformidling. Spørgsmålet om at nedlægge nogle af disse lokalkontorer vil utvivlsomt trænge sig på i den kommende tid, og i den forbindelse vil jeg selvsagt bestræbe mig for, at publikumsbetjeningen lægges sådan til rette, at der ikke sker urimelige forringelser.

Jeg kan, som jeg allerede gjorde det under forslaget første behandling, love, at den såkaldte 14.000 kr.s begrænsning for jordbrugerens adgang til medlemskab af en arbejdsløshedskasse vil blive afskaffet, og jeg